

mange bilag, der ligger til forslaget fra sidste samling, tror jeg, man vil få svar på langt de fleste spørgsmål.

Men som sagt støtter vi forslaget. Vi støtter også den betænkning, man næsten havde fået færdig i sidste samling, og vi håber, vi snart kan blive færdige med at behandle forslaget. Det fortjener brugerne af systemet.

Jann Sjursen (KRF):

Som flere ordførere allerede har været inde på, har også jeg kunnet læse en del af papirerne, der ligger til grund for dette lovforslag, og dermed også kunnet konstatere, at der er foregået en særdeles grundig udvalgsbehandling, ikke mindst i Retsudvalget. Denne udvalgsbehandling har, så vidt jeg kan skønne, ført til klare forbedringer og har resulteret i det lovforslag fra regeringens side, som nu ligger på Folketingets bord.

Jeg vil også gerne understrege allerede nu, at vi fra Kristeligt Folkepartis side vil være positivt indstillet over for dette lovforslag, selv om der nok kan være nogle ender og kanter, vi skal have lejlighed til at tage nærmere fat på i forbindelse med den udvalgsbehandling, der kommer efterfølgende på trods af, at forslaget er en genfremsættelse af en genfremsættelse.

Overordnet set tror jeg, der er fem punkter, som vi godt vil pege på fra Kristeligt Folkepartis side. Angående de fysiske rammer synes jeg for det første, det er vigtigt – som det nu bliver fastslået i § 2 – at man lægger vægt på en god psykiatrisk sygehusstandard. Det er også vigtigt at fortsætte den debat, jeg har kunnet læse har været ført ved de tidligere behandlinger, om, hvordan vi kan opfylde målsætningen om patienters ret til enestue. Jeg synes, det er meget afgørende, at vi kommer i den situation, at vi kan opfylde den målsætning, selv om jeg godt ved, at de økonomiske ressourcer sætter nogle grænser for, hvor hurtigt det kan ske. Det er nemlig helt nødvendigt med disse enestuer, for at behandlingen kan få et optimalt udgangspunkt og give et godt resultat, og i den sammenhæng synes jeg også, det er beskæmmende, at psykiatriundersøgelsen påviser en klar sammenhæng mellem brugen af tvang og de manglende ressourcer på området.

Det andet er, at vi hilser med glæde, at klageordningen forenkles, og at alle klager nu skal gennem patientklagenævnet. Vi synes, det er en klar forbedring.

For det tredje har vi hæftet os ved diskussionen om de medicinfri afdelinger. Som udgangspunkt vil jeg sige, at tvangsmedicinering i sig selv er et utroligt alvorligt indgreb over for et menneske, og jeg synes også, det er vigtigt at fastslå, at medicin i sig selv jo ikke er behandling. Det er allerhøjest symptomdæmpende, og derfor synes jeg i virkeligheden, der er god grund til at træde yderst varsomt på dette område, og at det, at brugen af medicin kan være nødvendig, ikke på nogen måde må blive en sovepude for at slippe uden om en egentlig behandling.

Derfor vil jeg også gerne understrege tanker om et forsøg med medicinfri afdelinger. Jeg vil godt sige, at vi lægger meget stor vægt på i Kristeligt Folkeparti, at det kommer op at stå, og at vi bevæger os yderligere i den retning.

For det fjerde vil jeg sige om udskrivningsaftalerne, at det også er noget, vi lægger stor vægt på, og i den forbindelse også det samspil, der må være med en række andre tilbud, når vi ser på selve udskrivningssituationen – både i forbindelse med distrikts- og socialpsykiatrien og f.eks. muligheden for at få et rigtigt og ordentligt boligtilbud.

For det femte har vi noteret os, at spørgsmålet om ungdomspsykiatrien har været inde i debatten tidligere. Jeg synes, det er rigtigt, når en enkelt ordfører i tidligere debatter – jeg tror, det var hr. Peter Duetoft fra Centrum-Demokraterne – understregede behovet for, at unge under 18 år ikke skal være på voksenafdelinger som sådan. Jeg synes, det er et rigtigt tema, som ikke har været dyrket godt nok i debatten, og som vi godt kunne tænke os at dyrke i det efterfølgende arbejde i Retsudvalget.

Jeg vil godt tilsige en positiv udvalgsbehandling fra Kristeligt Folkepartis side.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for den tredje modtagelse for af dette lovforslag, der jo er blevet ændret undervejs ved de behandlinger, som har været foretaget – ikke mindst efter den første førstebehandling i 1997, som førte frem til, at der blev afgivet en beretning fra Folketingets Retsudvalg efter afholdelse af ikke mindre end to høringer, én i Folketinget og en mere lukket høring, hvor Retsudvalget havde lejlighed til både at spørge dem, der har forstand på juraen, og dem, der har forstand på behandlingsformer for psykiatiske patienter. Her var mulighed for at få indsigt i, hvordan vi